

סיפורים נפלאים לילדים

פרשת ויצא

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה" (כח, י)

יש שהוא הולך אצל זווגו ויש שזווגו בא אצלו. יצחק - זווגו בא אצלו, שנאמר (כד, סג) "וַיֵּצֵא יַצְחָק... וְהָיָה גַמְלִים בָּאִים". יעקב - הלך אצל זווגו, שנאמר "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב" (מדרש). יעקב אבינו יוצא מבאר שבע לחרן כדי למצא אשה. אביו יצחק, לעצמת זאת, לא היה צריך ללכת, הביאו את האשה אליו. ללמדנו - כי הכל נעשה בהשגחה פרטית, ומציאת הזווג אצל כל אדם היא לפי מה שנגזר עליו מן השמים, ומהשם אשה לאיש. כל מה שיעשה - לא יועיל לשנות גזרתו יתברך.

לשלמה המלך היתה בת ושמה קציעה, הנערה היתה יפת תאר, חכמה וטובת לב. רצה אביה לדעת מי יהיה החתן שלה וקרא לפהן הגדול לברר את גורלה. הפהן שאל באורים ותמים והשיב כי בחור עני וללא שום תאר יהיה בעלה.

לשמע הדברים החליט המלך למנע את נשואי בתו לאותו בחור. לאחר שבועים הובילו העבדים את הבת למגדל שהיה על אי בודד. הסלמות הרחקו והיא נותרה לבדה. המלך קרא לנשר גדול וצוה עליו לקחת בכל יום ממטבח המלך אכל ולהביא לבתו שבראש המגדל את ארוחותיה.

באותם ימים חי בעכו איש עני "אביים" שמו, ולבנו שנולד קרא ראובן. הילד גדל והיה יפה תאר, נבון ומכשר, אך בשל העני הקשה נאלץ לעזוב את הוריו ולחפש את מזלו. כל היום הלך ללא אכל ומשקה, רעב ועיף, ופחד נפל עליו. התחנן לה' שימצא לו מסתור, וה' זמן לו נבלת שור מנחת על הארץ. נכנס הנער לתוך בטנה הפתוחה ונרדם.

בשנתו לא חש בנשר גדול שנעץ צפרניו בנבלת השור והרימה יחד עם הישן בתוכה, ונשאה לראש המגדל שבו היתה בת המלך. לאחר ששבע הנשר מבשר השור - עף, והנער נשאר על המגדל בתוך השור.

בבקר מצאה בת המלך את הנער ישן. העירה אותו ושאלה כיצד הגיע לשם, והוא לא ידע לספר. הנערה הזמינה אותו להשאר. כשהגיע הנשר להביא את האכל כמדי יום, ראה שנמצא אדם נוסף, ומאז הביא שתי ארוחות בכל פעם.

שני הצעירים מצאו חן זה בעיני זה, והבינו כי מאת ה' יצא הדבר. שניהם הסכימו להנשא, הוא כתב לה כתבה בדמו שיצא מאצבעו הדקורה. חיו בשלוה ונולד להם בן, ושמו "זכור". הנשר הבחין בילד והביא שלוש ארוחות בכל יום.

עברו שנים, ושלמה המלך השתוקק לראות את בתו.

שאל את הנשר על שלומה, והנשר השיב כי שלום לה, לבעלה ולבנה. המלך התקשה

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רוזנבוים זצוק"ל

כ"ו בניסן תשע"ז

להאמין והחליט לנסע בעצמו לאי.

כשבא - ראה את בתו ומשפחתה, ופרצו כלם בבכי ובהתרגשות.

שאל המלך כיצד הגיע הבחור למגדל, והבת ספרה כי צפור ענקית הובילה אותו עטוף בתוך נבלת שור. המלך ירד עם בתו, חתנו ונכדו מן המגדל והפליג עמהם חזרה.

ערך המלך סעודת הודיה וספר לעם את אשר ארע.

אמר: "עתה נוכחתי פעם נוספת ש"אין עצה ואין תבונה כנגד ה'", אין אדם יכול להמלט מגזרת הקב"ה. שלחתי את בתי למקום שומם שאין רגל אדם דורכת בו, והנחתי אותה במקום גבוה שאיש לא יגיע אליו, ובכל זאת - לא יכולתי לחלץ אותה ממה שה' גזר עליה. יהי שם ה' מברך!"

(הספור על פי כתב יד ג' של מדרש תנחומא, במבוא למדבורת בופר, וילנה תרמ"ה)

"וענתה בי צדקתי ביום מחר" (ל, לג)

בפרשתנו אנו לומדים על הפעלות שעשה יעקב אבינו בחכמתו, להציל את מה שגזל לבן ממנו.

בימי עלומיו שמש רבנו חיים בן עטר זצ"ל, האור החיים הקדוש, ברבה של העיר סאלי. באותה תקופה נודמן סוחר אמיד לעיר בדרך למסעיו, ובערב שבת חפש מקום להתארח לשבת. הוא פנה אל אחד מנדיבי הלב שבעיר ובקש להתאכסן בביתו. תשובתו החיובית היתה, בודאי אשמח לארח אתכם בביתי".

אמר האורח, מכרח אני לסדר כמה ענינים עד שאבוא אליך. אנא הודיעני כיצד להגיע לביתה, ובינתיים אבקש שתטל לביתה את תרמיל הכסף שלי. אינני רוצה להסתובב ברחובות עם כל כך הרבה כסף.

הסכים המארח, נשא את התרמיל

והצניעו בירכתי הבית.

את השבת בלה האורח באוירה נוחה ונעימה, וכצאת השבת הודה למארחו על הארוח.

והיכן תרמילי? שאל האורח בעמדו על פתח הבית.

תרמיל? איזה תרמיל? שאל המארח.

זה עם הכסף שמסרתי בידכם להוליכו לביתכם, ענה האורח.

אמר המארח, לא היו דברים מעולם, לא נמסר בידי שום כסף.

בלית ברירה הזמין האורח את מארחו לדין תורה אצל רבנו האור החיים הקדוש.

רבנו הקשיב לטענות הצדדים ופנה אל המארח: מה דעתך על החשד הזה?

ענה האיש: שקר בפיו. הלואי שלא הייתי מזמינו לביתי.

פנה רבנו אל התובע ושאל, האם יש לך עדים שראו את מסירת התרמיל?

ענה האורח, אין לי עדים, אך עמדנו תחת העץ בשעה שמסרתי לו את כספי.

אמר לו רבנו, אמרת עץ? לך מהר והבא את העץ לבית דין'.

האורח, שהאמין באמונה שלמה בצדיק, חשב שרבנו עומד לעשות מעשה פלא עם העץ, ולכן נחפז לצאת.

בינתיים פנה רבנו אל הנתבע ושאל: אמר לי, האם לדעתך כבר הגיע האיש אל העץ?

ענה הנתבע: בהחלט שלא. מרחק רב מפאן ועד העץ.

נענה רבנו ואמר: פיה הכשילה! לדבריה שלא מסר לך האיש שום כסף - מנין לך לדעת את המרחק לעץ?

מיד הודה המארח בקבלת התרמיל עם הכסף. ועד שחזר האורח יחד עם ה"עץ", כבר עמד התרמיל בחדר בית הדין.

א גוט שבת